

סדר פדיון הבן

שיעור הפדיון הוא חמישה סלעים בכסף או בשווה כסף (אך לא בשטרות המדינה). לפי החכם בעל הרוקח, חמישה סלעים הם חמש אונקיות של כסף טהור. האב חייב לתת את ערך הפדיון לכהן במתנה גמורה, ורצוי שהכהן לא יחזירו לאב אלא אם כן האב הוא עני המתפרנס מצדקה.

סדר הפדיון כך הוא: עורכים את השולחן לסעודת מצווה ונוטלים ידיים, והכהן בוצע את הלחם ומברך ברכת 'המוציא'. אחר כך, לפני שאוכלים, מביאים את התינוק לפני הכהן כשהוא מקושט בקישוטים נאים. (יש הנוהגים שהנשים מקשטות את התינוק בתכשיטהן, שאותם הן לוקחות בחזרה אחרי הפדיון).

האב אומר **אֲשֶׁתִּי הַיִּשְׂרָאֵלִית יִלְדָה לִּי בֶן זֶה הַבְּכוֹר.**

הכהן שואל

נוסח ארמי

נוסח עברי

מֵאֵי בְּעִית טָפִי, לִיִּתֵן לִי	מֵה אֶתָּה רוֹצֵה יוֹתֵר? לְתֵת
בְּנֶה בְּכוֹרֶךָ, שֶׁהוּא פֶטֶר רַחֵם	לִי אֶת בְּנֶה בְּכוֹרֶךָ, שֶׁהוּא
לְאִמּוֹ, אוֹ בְּעִית לְפָדוֹתוֹ	פֶטֶר רַחֵם לְאִמּוֹ, אוֹ שֶׁרְצוֹנֶךָ
בְּעַד חֲמֵשׁ סָלְעִים,	לְפָדוֹתוֹ בְּעַד חֲמֵשׁ סָלְעִים,
כְּדַמְחִיבְתָּא מְדֵאוּרִיתָא?	כְּפִי שֶׁהַתּוֹרָה מְחִיבֵת אוֹתְךָ?

האב עונה

חֲפֵץ אֲנִי לְפָדוֹת אֶת בְּנִי, וְהֵא לֶךָ דְּמֵי פְדִיוְנוּ כְּפִי שֶׁהַתּוֹרָה מְחִיבֵת אוֹתִי.
האב מכין בידו את הכסף או את החפץ למוסרו לכהן, ומברך

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל **פְּדִיוֵן הַבֵּן**. [אָמֵן]

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
שֶׁהַחֲנִינוּ וְקִיַּמְנוּ וְהִצִּיעָנוּ לְזִמְן הַזֶּה. [אָמֵן]

הכהן מקבל את הפדיון, מניח את ידיו על ראש התינוק ומברכו

יִשְׁמַךְ אֱלֹהִים כְּאֶפְרַיִם וְכַמְנַשֶּׁה.

יְבָרְכֶךָ יְהוָה וַיִּשְׁמְרֶךָ.

יָאֵר יְהוָה פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיַּחֲנֶךָ.

יִשָּׂא יְהוָה פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּשֶׂם לֶךָ שָׁלוֹם.

יְהוָה שֹׁמְרֶךָ, יְהוָה צִלְּךָ עַל יַד יְמִינֶךָ.

יְהוָה יִשְׁמְרֶךָ מִכָּל רָע, יִשְׁמַר אֶת נַפְשֶׁךָ.

כִּי אֲרֹךְ יָמִים וּשְׁנוֹת חַיִּים וְשָׁלוֹם יוֹסִיפוּ לֶךָ.

הכהן נוטל כוס יין בידו ומברך

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, **בוֹרֵא פְרֵי הַגֶּפֶן**.